

רַבִּי נְחוֹנְיָא חוֹפֵר הַבּוֹרוֹת

סִפּוּר מוֹפְלָא עַל אֲמוּנָה בַּיָּשׁוּם,
כַּח הַתְּפִילָּה וְאוֹר שֶׁל יֵשׁוּעָה

הכירו את רבי נחוניא הצדיק

תלמיד חכם עצום
שלומד תורה יומם ולילה.

צדיק שעושה חסד
עם כל אדם.

אוהב את עם ישראל
אהבה גדולה מאוד.

מים חיים לכל עובר ושב

רבי נחוניא חפר בורות מים בכל מקום,
כדי לעזר לכלם:

אפלו לבהמות ולחיות!

לעשירים

להולכים בדרך

לעניים

הכל מתוך אֶהֱבֶת הַיֵּשׁ אֶמְתִּית

מדוע הרב עבד כל כך קשה?

רבי נחוניא ידע שהקדוש ברוך הוא אבינו
שמח מאד כאשר אנו עוזרים ואוהבים זה
את זה.

הוא עשה את עבודתו לשם שמים!

הַיִּלָּדָה הַבּוֹכָיָה מִגִּיעָה

יוֹם אֶחָד, בְּשָׁעָה שֶׁהָרַב עָבַד בַּחֲפִירָה,
הִגִּיעָה אֵלָיו יִלָּדָה קְטָנָה.

דָּמְעוֹת גְּדוֹלוֹת זָלְגוּ מֵעֵינֶיהָ, וְהָיָא
הִיטָה עֲצוּבָה וּמְבֹהֶלֶת.

הָרַב עֲזַב מִיָּד אֶת כָּלִי הָעֲבוּדָה כְּדִי
לְהִקְשִׁיב לָהּ.

צָרָה גְדוֹלָה בַּבֵּית

"רַבִּי", בְּכַתָּה הֵילָדָה, "אֲנִי כָּל כֶּךָ מִפְּחָדָת!"

* אָבָא חוֹלָה מְאוֹד.

* אֵין בַּבֵּית כֶּסֶף כָּלֵל.

* אִי אֶפְשָׁר לְקִנּוּת לְאָבָא תְרוּפּוֹת
שִׁיעֲזְרוּ לוֹ.

מֵאֲזַנִּי הַסֵּפֶק וְהָאֲמוּנָה

הַיִּלָּדָה שֶׁאָלָה מִתּוֹךְ כְּאֵב:

"אֲנִי מִתְפַּלֶּלֶת לִשְׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל יוֹם, אָבֵל אֲנִי לֹא יוֹדַעַת
אִם הוּא בְּכָלֵל שׁוֹמֵעַ אוֹתִי! הֲאִם הַתְּפִלָּה שְׁלִי יִכּוֹלָה לַעֲזֹר?"

הַנֶּשֶׁם הוּא אָבֶּא שְׁלָנוּ

רַבִּי נְחוֹנִיָּא חֲיִיךְ אֵלֶיךָ בְּחֵם רַב וְאָמַר:
"בְּתִי הַיְקָרָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דוֹאֵג לְכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאַתָּנוּ.
הוּא שׁוֹמֵעַ כָּל תְּפִלָּה שְׂיוֹצֵאת מֵהֶלֶב! בּוֹאִי וְאֶסְפֵּר לְךָ סֵפּוֹר..."

ספור על ילד ובור עמק

לפני שנים רבות, "ספר הרב, "היה ילד
גילד קטן ששחק ליד בור מים עמק.
הוא לא שם לב, מעד, ופתאום... נפל ישר
לתוך הבור הקשוח!"

מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיהָ ה'

הַיֶּלֶד הָיָה לְבַד בְּקֹר וּבַחֲשָׁה, וְאִישׁ
לֹא שָׁמַע אֶת צַעֲקוֹתָיו.

הוּא פָּחַד מְאֹד, אֲךָ לֹא הִתְיַאֵשׁ! הוּא
הִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל לַשֵּׁם מֵעַמְקֵי הַלֵּב:

"הַשֵּׁם, רַק אַתָּה רוֹאֶה אוֹתִי עֲכָשׁוּ!
אָנָּה, הַצֵּל אוֹתִי!"

חבל של נס מן השמים

התפלה הטהורה עלתה לשמים,

ואז קרה נס עצום!

חבל ארז שלשל לתוך הבור

מלמעלה.

הילד אחז בחבל בכל כחו, טפס,

ויצא לאור, נצל ממות בטוח.

"אַתָּה יוֹדַעַת מִי זֶה הָיָה?"
הָרַב חֵיָה לִילְדָה הַמַּפְתָּעַת וְאָמַר:

"הַיֶּלֶד הַזֶּה... הָיָה אָנִי!"
כְּשֶׁהָיִיתִי יֶלֶד, הַנֶּשֶׁם הִצִּיל אוֹתִי מֵהָבוּ
מֵהָבוֹר כִּי בָטַחְתִּי בוֹ. הַנֶּשֶׁם תָּמִיד אֶתְנֶנּוּ,
שׁוֹמֵעַ וְעוֹזֵר בְּרָגָעִים הֵכִי קְנָשִׁים."

יְשׁוּעַת הַנֶּשֶׁם כְּהֶרֶף עֵין

הַיִּלְדָּה הַתְּמַלְאָה בְּתִקְוָה וְאַמוּנָה.
הִיא חֲזָרָה הַבֵּיתָה וְהַתְּפִלָּה לְנֶשֶׁם מְכֹל הַלֵּב.

וְאִזְכָּרָה נֶס גָּדוֹל בְּבֵיתָה –
אֲבָא שָׁלָה הַתְּחִיל לְהַבְרִיא
וְקָם מִמָּטָתוֹ!"

הַתְּפִלָּה הַיָּחִידָה שֶׁלָּנוּ.

הַיִּלְדָּה הַקַּטָּנָה

הַבּוֹר שֶׁל הַיִּלְדָּה:
פֶּחַד, דָּאָגָה וּמַחֲלָה קָנָשָׁה.

הַיְּשׁוּעָה: רְפוּאָה מִן הַנֶּשֶׁמִּים.

רַבִּי נַחוֹנִיָּא כִּיִּילַד

הַבּוֹר שֶׁל הָרַב: מְקוֹם חָשׂוּךְ
וְעֵמֶק בְּאֶדְמָה.

הַיְּשׁוּעָה: חָבֵל מִן הַנֶּשֶׁמִּים.

תְּפִלָּה מוֹנֶשֶׁכֶת אוֹתָנוּ לְמַעַלָּה מִכָּל מַצָּב קָנָשָׁה!

סִכּוּם וְדִיוֹן בַּכְּתָה

המסר שלנו: הקדוש ברוך הוא שומע אותנו
ורואה בצרתנו, גם כאשר אנו מרגישים לבד
וחסרי אונים.

שאלה לדיון בכְּתָה:

איך הסיפור מלמד אותנו על הכוח של התפילה
ועל מדת הביטחון בשם בזמנים קשים? מתי
אתם התפללתם לשם מעמק הלב?

